

นิพนธ์ต้นฉบับ

ORIGINAL ARTICLE

การติดเชื้อ เอชไอวี ในผู้ป่วยห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมพร

HIV Infection in Emergency Room

of Chumphon Hospital

พิษัย ดิจิสสถาพรเจริญ พ.บ.

Pichai Ditsatapornchareon, M.D.

รัตนา คิริเม

Rattana Dirimee **

ธีรดา พลายพล

Teerada Paiopl ***

ไวยากรณ์ พานมะลิ

Vaipot Phanmali ****

สุนทร ทรัพย์เพิ่ม

Sunat suprem ****

* อายุรแพทย์ ฝ่ายวิชาการ

* Technical Section

** กลุ่มงานอุบัติเหตุ

** Emergency Department

*** ฝ่ายเวชกรรมสังคม

*** Social Medicine Section

**** ศูนย์คลังเลือด

**** Blood Bank Center

โรงพยาบาลชุมพร

Chumphon Hospital

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงจำนวน อาชีพ อาการ ตลอดจนปัจจัยเสี่ยงของผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ที่มาใช้บริการห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมพร พบร่วมผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ 12 ราย (ร้อยละ 3.32) จากผู้ได้รับการเจาะเลือด 361 ราย เป็นชาย 11 ราย หญิง 1 ราย ช่วงอายุที่พบมาก คืออายุ 21-40 ปี จำนวน 10 ราย (ร้อยละ 83.33) อาชีพเกษตรกร 5 ราย ค้าขาย 2 ราย รับจ้าง ทหาร ประมง ผู้ต้องขัง และอื่นๆ อย่างละ 1 ราย อาการนำที่พบเป็นทางศัลยกรรม 9 ราย ทางอายุกรรม 3 ราย ไม่มีผู้มาด้วยอาการหรืออาการแสดงของเอ็ดส์เต็มขั้นหรืออาการสัมพันธ์กับเอ็ดส์ ผู้ที่ติดเชื้อเอ็ดส์ที่พบปัจจัยเสี่ยงมี 3 ราย คือจิตยาเข้าเส้น 2 ราย มีคู่สมรสติดเชื้อเอ็ดส์ 1 ราย (ภรรยา)

เป็นเอดส์) อีก 9 ราย ไม่ทราบปัจจัยเสี่ยง

สรุป ผู้ติดเชื้อเอดส์ที่มาใช้บริการห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาลชุมพร ส่วนใหญ่พบในกลุ่มอายุ Active life พบรุกอกลุ่มอาชีพ และพบในทุกอาการนำที่ผู้ป่วยมาโรงพยาบาล ถึงเป็นปัญหาสำหรับบุคลากรในห้องฉุกเฉิน ที่ต้องปฏิบัติต่อคนไข้เป็นอันดับแรก ดังนั้นจึงควรใช้ Universal Precaution สำหรับผู้ป่วยทุกราย

ABSTRACT

This research was to study the number, occupations, symptoms and risk factors of the HIV infected patients who came to the emergency room of Chumphon Hospital. In this study, there were 361 patients whose bloods were tested for HIV infection, and 12 were found positive: 11 males and 1 female. The age-group which found most was 21-40 years (10 patients or 83.33%). Risk factors were unidentified in most of the cases. Nine cases came with surgical symptoms and the other 3 were medical. None of them came with signs and symptoms of clinical AIDS or AIDS related complex.

It was concluded that patients who came to emergency room could be HIV infected without any observable sign or symptom relating to the infection. Therefore, it is suggested that every patient should be managed under the strict universal precaution.

บทนำ

ปัจจุบัน การติดเชื้อเอดส์มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น ตลอดเวลา จากปี 2527 ซึ่งมีรายงานผู้ป่วยโรคเอดส์ 1 ราย จนถึงเดือนตุลาคม 2533 มีผู้ติดเชื้อเอดส์ จำนวน 23,548 ราย และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ⁽¹⁾

เนื่องจากห้องฉุกเฉินเป็นหน่วยแรกของโรงพยาบาลที่จะช่วยเหลือผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤติ ผู้ป่วยเหล่านี้จะมาในสภาพต่างๆ ซึ่งไม่สามารถแยก

ได้ว่า ผู้ป่วยรายใดติดเชื้อเอดส์ เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลบางคนไม่ใช่ Universal precaution ในการสัมผัสกับเลือดหรือสิ่งคัดหลังของผู้ป่วย โดยใช้ปัจจัยเสี่ยงเป็นตัวกำหนดการป้องกันตัว จากการศึกษาของแผนกฉุกเฉินโรงพยาบาล John Hopkins พบว่ามีผู้ติดเชื้อเอดส์เพิ่มขึ้นทุกปี โดยเพิ่มจาก 3% ในปี ก.ศ. 1986 เป็น 6% ในปี ก.ศ. 1988

ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทราบถึงปัญหาดังกล่าว

จังได้ศึกษาถึงผู้ติดเชื้อเอ็อดส์ที่ผ่านเข้าห้องฉุกเฉิน
โรงพยาบาลชุมพร โดยมีวัตถุประสงค์

- เพื่อทราบจำนวน อายุ อาร์พ อาการ
แสดง และปัจจัยเสี่ยงของผู้ติดเชื้อเอ็อดส์
ในห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลชุมพร

วิธีค้นนินการ

1. เจาะเลือดผู้ป่วยที่มารับบริการในห้อง
ฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมพรที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้น
ไป ในช่วงวันที่ 23 พฤษภาคม ถึง 23 ธันวา-
คม 2533 โดยเจาะเลือดผู้ป่วยทุกรายที่บินยอน
ให้เจาะ

2. ซักประวัติเกี่ยวกับ อายุ อาร์พ อาการ
แสดง ปัจจัยเสี่ยง (เช่น การฉีดยาเข้าเส้น
ชาบ/หญิงบริการ รักร่วมเพศ/รักต่างเพศ การ
ได้รับเลือด)

3. ตรวจเลือดที่ได้ไดบิชี ELISA และ
ตรวจปืนบันไดบิชี IFA และ Western blot

4. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณ
ลักษณะ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยที่มีอายุมากกว่า
14 ปี ที่ใช้บริการห้องฉุกเฉินในช่วงเวลาดัง
กล่าว จำนวน 889 ราย สามารถเก็บตัวอย่าง
เลือดได้ 361 ราย คิดเป็น 40.60% พบผู้
ติดเชื้อเอ็อดส์ 12 ราย คิดเป็น 3.32% เป็นชาย
11 ราย หญิง 1 ราย

ช่วงอายุที่พบมากในผู้ติดเชื้อเอ็อดส์ คือ 21
- 30 ปี จำนวน 6 ราย ช่วงอายุ 31 - 40
ปี จำนวน 4 ราย (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผู้ป่วยที่เจาะเลือดและจำนวนของผู้ติดเชื้อเอ็อดส์ จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวนผู้ป่วยที่เจาะเลือด (คน)	จำนวนที่ให้ผลบวก (คน)	%
14 - 20	90	1	1.11
21 - 30	116	6	5.17
31 - 40	69	4	5.80
41 - 50	37	-	
51 - 60	27	1	3.70
> - 60	22	-	
รวม	361	12	100.00

อาศัย สามารถพบได้ทุกกลุ่มอาชีพ
ในอาชีพเกษตรกรรม พน 5 ราย อาชีพค้า^{ขาย} 2 ราย อาชีพรับจ้าง พาหะ ประมง ผู้ต้อง^{ผู้} และอื่นๆ อายุตั้งแต่ 1 ราย (ตารางที่ 2)
อาการนำทางแผนกที่พบเป็นแผนกศัลยกรรม 9 ราย โดยที่ต้องรับรักษาตัวต่อในโรงพยาบาล 4 ราย และจำเป็นต้องผ่าตัดใหญ่ 3 ราย อีก 1 ราย เพียงเพื่อคุ้มครอง 5 รายกลับบ้าน โดยได้รับการรักษาด้วยการเย็บแผลทุกราย
อาการนำทางอาชญากรรม พน 3 ราย ทุกรายต้องรักษาตัวต่อในโรงพยาบาล มี 1 ราย

เสียชีวิตจากการติดเชื้อ

ไม่พบผู้ป่วยโรคเอดส์เด่นชัด หรือมีอาการสัมพันธ์กับเอดส์ อาการที่พบโดยทั่วไปเหมือนกับผู้ที่ไม่ติดเชื้อเอดส์ที่มาใช้บริการห้องฉุกเฉิน (ตารางที่ 3)

ปัจจัยสืบยัง

มีเพียง 3 ราย ที่ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงคือฉีดยาเข้าเลี้น 2 ราย มีคู่สมรสติดเชื้อเอดส์ 1 ราย ส่วนอีก 9 รายไม่สามารถประวัติที่จะบ่งถึงการติดเชื้อเอดส์ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนผู้ป่วยที่เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และจำนวนของผู้ติดเชื้อเอดส์จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวนผู้ป่วยที่เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และจำนวนของผู้ติดเชื้อเอดส์	จำนวนที่ให้ผลบวก (คน)	%
รับจ้าง	125	1	0.80
งานบ้าน	25	—	
นักเรียน - นักศึกษา	26	—	
เกษตรกรรม	102	5	4.90
ลูกจ้าง	2	—	
ค้าขาย	24	2	8.33
พาหะ	3	1	33.33
ประมง	10	1	10.00
รับราชการ	24	—	
ภัยชีว	2	—	
ผู้ต้องขัง	2	1	50.00
อื่นๆ	16	1	6.25
รวม	361	12	100.00

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีตามอาการนำ

อาการนำ	จำนวนผู้ป่วยที่เจาะเลือด (คน)	จำนวนที่ให้ผลลบ (-) (คน)	%
สูติ-นรีเวชกรรม	16	-	
คลื่นกรรม	197	9	4.57
อาชญากรรม	146	3	2.05
ตา	1	-	
หู คอ จมูก	1	-	
รวม	361	12	

หมายเหตุ รายละเอียดของอาการนำที่ทำให้ผู้ป่วยมาโรงพยาบาล

- ถูกปืนยิง 1 ราย
- ถูกทำร้าย 2 ราย
- อบติดเท้าหางถนน 3 ราย (จักรยานยนต์)
- ป่วงท้อง (Perirenal collection) 1 ราย
- Acute appendicitis 1 ราย
- Sepsis จาก Urinary tract infection 1 ราย
- Alcoholic 1 ราย
- Cut wound 1 ราย
- Malaria 1 ราย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำแนกตามปัจจัยเสี่ยง

ปัจจัยเสี่ยง	จำนวนผู้ป่วยที่เจาะเลือด	จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี (คน)	%
ฉีดยาเข้าเส้น	11	2	18.18
Homo/Bisexual	1	-	
ชาย/หญิงบริการ	01	-	
การได้รับเลือด	03	-	
คู่สมรสติดเชื้อเอชไอวี	1	1	100.0
ไม่ทราบปัจจัยเสี่ยง	349	9	2.6
รวม	361	12	100.0

รายงาน
จากการศึกษาพบว่า ช่วงอายุที่พบผู้ติดเชื้อเอชไอวีสูงคือ 21-40 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของโรงพยาบาล John Hopkins ซึ่งพบมากในช่วงอายุ 25-44 ปี คนในช่วงอายุ ส่วนใหญ่เป็นกลั่นสำคัญของครอบครัวและลังคน การคิดเชื่อในห้องฉุกเฉินการมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นจึงมีสูงกว่าช่วงอายุอื่น โอกาสที่จะได้รับเชื้อเอชไอวีสูงกว่าช่วงอายุอื่น

อาชีพพบได้ทุกอาชีพ ดังนั้น การเฝ้าระวังแต่เฉพาะบางอาชีพจึงไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นไปได้จากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอชไอวีน้อยเนื่องจากเศรษฐกิจและการศึกษามีอ่อนไหว การป้องกันตัวเองจึงมีน้อย อย่างไรก็ตาม อาชีพที่มีความสามารถพบได้ทั่วไป

การที่นักผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวีมารับการรักษา เป็นอาการของคนทั่วไปที่มาใช้บริการห้องฉุกเฉิน และเป็นอาการที่บุคลากรมักมีหัดการกับผู้ป่วย ด้วย การเฝ้าระวังแต่เพียงอาการที่สงสัย ว่าผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวีไม่เพียงพอ

ผู้ป่วยที่ได้ประวัติปัจจัยเสี่ยงขณะทำการรักษา

ชา้มีเพียงร้อยละ 25 ส่วนที่เหลือไม่สามารถหาข้อมูลปัจจัยเสี่ยงได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากช่วงเวลาและโอกาสที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้น

ในปัจจุบัน อัตราการติดเชื้อเอชไอวีสูง-สัมพันธ์เพิ่มสูงขึ้น จากร้อยละ 4.2 เมื่อเดือนธันวาคม 2531 เป็นร้อยละ 14.3 เมื่อเดือนธันวาคม 2532⁽³⁾ และร้อยละ 27.9 เมื่อเดือนพฤษภาคม 2533⁽⁴⁾ โดยเป็นชายรักต่างเพศร้อยละ 10.2 และหญิงรักต่างเพศ ร้อยละ 16.7 จึงเป็นไปได้ว่า ผู้ติดเชื้อเอชไอวีไม่สามารถหาปัจจัยเสี่ยงได้นี้ ได้รับเชื้อเอชไอวีจากการมีเพศสัมพันธ์ เพราะอยู่ในวัยที่มีเพศสัมพันธ์สูง โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ ซึ่งมีอัตราการติดเชื้อสูงขึ้นมากในปัจจุบัน

สรุป

การศึกษาถึงผู้ติดเชื้อเอชไอวีในห้องฉุกเฉินโรงพยาบาลชุมพร พบว่า การนำเอาอาชีพ อาชญากรรม ตลอดจนมีปัจจัยเสี่ยง มาเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงการป้องกันตัวเอง เป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอ ควรใช้ Universal precaution เมื่อต้องสัมผัสกับสิ่งคัดหลัง หรือมีหัดการกับผู้ป่วยทุกคน.

เอกสารอ้างอิง

- กองระบบวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. สรุปสถานการณ์โรคเอชไอวี. ข่าวสารโรคเอชไอวี 2533; 3(21):4.
- Kelen GD, Digiovanna T, Bisson L, Kaleinov D, Sivertson KT, Quinn TC. Human immunodeficiency virus in emergency department patients. JAMA SEA; 1989;19- 25.
- วิชาชีว วิทยาด้วย, ประคอง วิทยาด้วย. วิเคราะห์ปัญหาโรคเอชไอวี. วารสารโรคเอชไอวี 2533; 2(3):99- 108.
- กองระบบวิทยา กระทรวงสาธารณสุข. สรุปสถานการณ์โรคเอชไอวี. ข่าวสารโรคเอชไอวี 2533; 3(22):4.